

Viața Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 12 (121)

Vizitați-ne pe web: poienita.iasi.mmb.ro

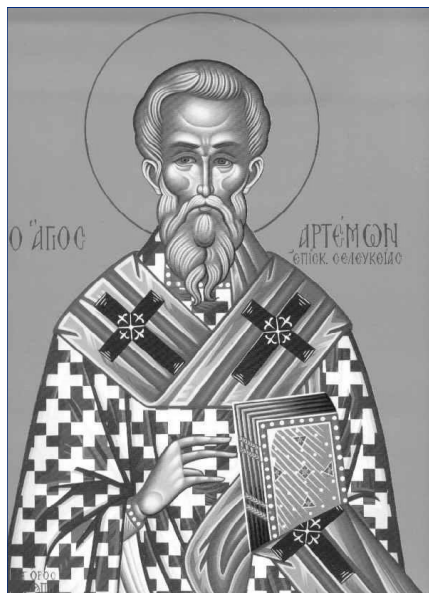
24 Martie 2013

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei)** se citește **Evangelhia** de la **Ioan 1, 43-51**, iar **Apostolul** din **Evrei 11, 24-26; 32-40**.

Sinaxar

În această zi pomenim pe **Sf. Ier. Artemon, episcopul Seleuciei**, **Sf. Cuv. Zaharia**.

Sfântul Ierarh Artemon

Fericitul Artemon a avut ca patrie Seleucia, cetatea Pisidiei. Merghând în cetatea aceea Sfântul Apostol Pavel, Artemon era între toți cetățenii ca un luminător, strălucind cu fapte bune. Sf. Apostol Pavel, aflându-l pe acesta întărit în credința lui Hristos l-a pus păstor și învățător poporului, hirotonindu-l întâi episcop al Seleuciei.

Sfântul Cuvios Zaharia

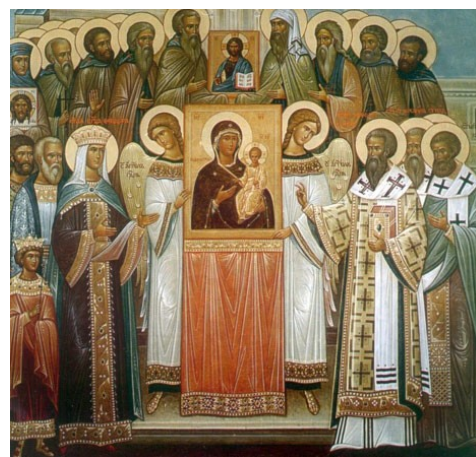
Sfântul Zaharia a fost fiul lui Carion egipteanul. El și-a lăsat copiii și soția și s-a făcut monah. A fost un mare luminător al pustiei egiptene. L-a întrebat Avva Moise: "Ce înseamnă să fii monah?" iar Sfântul Zaharia a răspuns, scoțându-și camilafca și călcând-o în picioare: "Aceasta înseamnă să fii monah. Nimeni nu poate fi monah care nu se lasă zdrobit ca această camilafcă." L-a întrebat Sfântul Macarie: "Cine este adevărat monah?" Sfântul Zaharia a răspuns: "Acela care se luptă zilnic să împlinească Poruncile dumnezeiești."

Duminica Ortodoxiei

Prima Duminică din Postul Mare – *Postul Păresimilor*, cum i se mai spune în popor (de la latinescul *quaresima* – patruzeci, numărul zilelor de post, fără Săptămâna Patimilor) prăznuiește revenirea la cinstirea sfințelor icoane, după ce, mai multe zeci de ani, împărații bizantini interzisera aceasta și prigoniseră pe toți cei care nu se supuneau poruncii lor. În anul 843, sfântul patriarh mărturisitor Metodie al Constantinopolului, a rânduit ca această duminică să reamintească biruința dreptei credințe asupra iconocasmului și asupra tuturor abaterilor (erezilor) de la Adevărul cel mântuitor descoperit nouă în Însăși Persoana Mântuitorului Hristos – Fiul lui Dumnezeu întrupat.

Acest prim popas al Postului constituie un prilej pentru a ne opri puțin din alergătura săptămânală și pentru a cutega mai adânc la ceea ce reprezintă *Ortodoxia*.

În această Duminică a Ortodoxiei, se cuvine să dăm slavă lui Dumnezeu și să-l aducem mulțumită pentru marele Dar

de a ni se fi arătat nouă, pentru a ne face părtași și pe noi la Viața Lui, la Adevărul Lui, la Sfințenia Lui și la Iubirea Lui, rugându-L să ne călăuzească și să se facă și nouă, în vârtoarea lumii acesteia, *Cale sigură*, care să ne ducă, nerătăciți, până în Împărăția Sa cea fără de sfârșit!

De ce (nu) postim?

Ce pierdem și ce câștigăm dacă (nu) postim? Ne oferă câteva cuvinte un stareț cu viață înaltă, viețuitor în Sfântul Munte timp de 33 de ani, la schitul românesc Prodromu. **Părintele Petroniu Tănase** știe din propria experiență ce înseamnă postul:

Civilizația materialistă a strâmbat înțelegerea postului

Mi-aduc aminte din copilărie, cu câtă evlavie era ținut postul atunci! Nu se făcea excepție de la post, nici pentru caz de boală, nici pentru cei mici, toți îl țineam cu severitate. Sfântul și Marele Post al Păresimilor era așteptat ca un mare eveniment. Erau vase anume păstrate pentru Postul Mare. Și cu câtă primeneală sufletească ajungeam la Sfințetea Paștii! „Se poate să nu ții postul? Domnul Hristos a postit patruzeci de zile pentru păcatele noastre și noi să nu postim? Mare păcat să calci rânduială postului!” Așa gândeau creștinii ortodocși de altădată. Civilizația noastră materialistă și iubitoare de plăceri a strâmbat această înțelegere. Mi-aduc iarăși aminte de convorbirea dintre un reprezentant al acestui duh și un părinte duhovnicesc, care stăruia asupra mării necesități a postului pentru viața creștină. „Preacuvioase, zicea acela, a trecut

vremea aceea, acum s-au schimbat lucrurile! Un om, ca să dea randament în muncă, are nevoie de atâtea calorii pe zi și de o alimentație bogată în vitamine!”. Caloriile și vitaminele reglementează alimentația omului de azi, iar rânduielele creștinești tradiționale pentru post par neștiințifice și învechite. Într-adevăr, este un fapt binecunoscut că lumea de astăzi și mai ales cea de la oraș, dintr-o mulțime de motive, ține tot mai puțin posturile bisericești. (...) Să-și fi pierdut oare postul în vremea noastră valoarea lui spirituală și puterea lui înnoitoare de suflet?

Dacă postești numai de mâncare, te asemeni cu dracii

De la început observăm că acest fel de înțelegere are în vedere postul mai ales sub aspectul lui material, exterior: schimbare de regim alimentar, reducerea cantității de hrană.

(continuare în pagina 2)

Credincioșii ortodocși sărbătoresc mâine, 25 martie, **Buna Vestire**. În popor, sărbătoarea se mai numește *Blagoveștenie* sau *Ziua Cucului*. Aceasta este una dintre cele patru mari sărbători închinată Maicii Domnului în cursul anului bisericesc. De Buna Vestire, creștinii sărbătoresc momentul în care Arhanghelul Gavriil îi vestește Fecioarei Maria că va naște pe Mântuitorul Hristos. Îngerul Domnului, Arhanghelul Gavriil, îi spune cuvintele „Duhul Sfânt Se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri, iar Sfântul Care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema”. În aceste cuvinte există o dovadă lămuritoare a Sfintei Treimi, pentru că Tatăl cu puterea Sa cea dumnezeiască o adumbrește pe Fecioara Maria, Fiul lui Dumnezeu Se întrupează în pântecele ei precurat, iar Duhul Sfânt Se pogoră asupra ei. Momentul Buna Vestire este, după Sfinții Părinți și după cei care au alcătuit slujba Praznicului, începutul mântuirii oamenilor. Ziua de Buna Vestire este o zi de bucurie pentru întreaga Biserică. De aceea și troparul spune: „Astăzi este începutul mântuirii oamenilor și arătarea Tainei celei din veac, Fiul lui Dumnezeu Fiul al Fecioarei se face”. Icoana Buna Vestire este pictată în toate lăcașurile de cult ortodoxe pe ușile împărătești. În această zi este **dezlegare la pește**.

De ce (nu) postim?

Ce pierdem și ce câștigăm dacă (nu) postim? Ne oferă câteva cuvinte un stareț cu viață înaltă, viețuitor în Sfântul Munte timp de 33 de ani, la schitul românesc Prodrumu. **Părintele Petroniu Tănase** știe din propria experiență ce înseamnă postul:

continuare din pagina 1

Dar această înțelegere a postului nu-i cea adevărată, învățătura Bisericii noastre ne-o spune cu toată claritatea. „Dacă postești numai de bucate, zice un tropar din Triod, iar păcatele nu le părăsești, te asemeni cu viclenii draci, care niciodată nu mănâncă”. Sau altul: „Să postim post bine plăcut Domnului. Postul cel adevărat este înstrăinarea de răutăți, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de pofte, de clevetire, de minciună și de jurământul mincinos. Lipsa acestora este postul cel adevărat și bine primit”.

Iar marele Hrisostom (n. Sf. Ioan Gură de Aur) zice: „Postești? Arată-mi-o prin fapte. Cum? De vezi un sărac, ai milă de el; un dușman, împacă-te cu el; un prieten cu nume bun, nu-l invidiază. Nu numai gura și stomacul să postească, ci și ochii, și urechile, și picioarele, și mâinile noastre, rămânând curate de răpire și de lăcomie...”.

Diavolul nu are putere asupra celui care postește

Alega postul numai de schimbarea și împrăștierea mâncării este o înțelegere nedeplină, unilaterală. Nu numai schimbarea de regim alimentar este postul, ci un lucru mult mai complex, o lucrare de adâncă prefacere și înnoire a întregii vieți sufletești și trupești a creștinului. Ne încredințăm despre acest lucru aceia care au făcut din post un prieten iubit pentru toată viața, mării postitori, sfinții.

„Postul, zice Sfântul Isaac Sirul, este cale sfântă a lui Dumnezeu și temelie a toată virtutea. Este cunună pentru cei ce se înfrânează, frumusețe a fecioriei și a sfințeniei, maica rugăciunii, înainte mergătorul tuturor faptelor bune...”. (Cuvântul 85). (...) Mântuitorul Însuși ne spune în Sfânta Evanghelie că *postul este armă nebiruită împotriva dracilor* (Marcu 9, 29). Și iarăși cântarea bisericească din Postul Mare zice: „Bântuilele dracilor nu îndrăznesc asupra celui ce postește, iar îngerii stau mai aproape de cei ce se curățesc cu postul” (Triod).

Care creștin se poate lipsi de post?

Astfel, postul se arată ca un meșteșug duhovnicesc, care angajează întreaga noastră ființă: sănătate trupească, sfințire sufletească și trupească, iertare de păcate, cale către cer, armă nebiruită împotriva dracilor, toate acestea și mai multe decât acestea ni le mijlocește postul. Care creștin s-ar putea lipsi de ajutorul lui?

Mântuitorul Hristos, Care nu avea nevoie de post, a postit totuși, pentru ca să ne învețe cu pilda cât de mare este folosul postului. De aceea, Sfântul Isaac Sirul adaugă: „Postul este armă lucrată de Dumnezeu. Și dacă Legiui-

torul însuși a postit, care dintre cei ce păzesc Legea nu trebuie să postească? Și care dintre cei ce-l nesocotesc nu va fi osândit?”

Pentru că postul este absolut necesar pentru viața creștină, de aceea și Biserica l-a rânduit de-a lungul întregului an, în posturi de o zi sau de mai multe, pentru că din întâlnirea cât mai deasă cu postul, să ni-l facem bun prieten pe calea desăvârșirii creștinești și a poruncit cu hotărâre ca tot creștinul să-l țină, iar cei ce-l nesocotesc să fie scoși din Biserică. Această severitate a Bisericii ortodoxe este pe deplin îndreptățită, deoarece nu este posibilă desăvârșirea creștinească, mântuirea sufletului fără ajutorul postului. Iată câteva exemple edificatoare.

**Părintele
Petroniu Tănase**

Rugăciunea fără post n-are spor

Rugăciunea este oxigenul vieții sufletești. **Așa cum trupul moare fără oxigen, tot așa și sufletul nu poate trăi fără rugăciune.** Sfinții Părinți numesc rugăciunea „înălțarea minții către Dumnezeu”, „convorbire cu Dumnezeu”. Dar cine nu știe că omul îngreuiat cu mâncare și băutură nu are mintea sprintenă nici pentru cele pământești, nici pentru înălțarea către Dumnezeu în rugăciune. Și dimpotrivă, mintea celui ușurat cu înfrânare și post este sprintenă și ușor se înalță pe aripile rugăciunii. Rugăciunea și postul sunt strâns legate împreună și toți cuvicioșii și sfinții, care au fost mari rugători, au fost și postitori.

Pocăința, spun Sfinții Părinți, este cea mai înaltă dintre virtuți, mijloc de continuă desăvârșire a creștinului, lucrare permanentă a sufletului, care ne trece peste marea vieții spre raiul cel veșnic. Dar ea este așa de legată cu postul încât se confundă cu acesta. Este de neconceput pocăință fără post. Tot așa putem spune și despre milostenie, despre smerenie, despre curățirea de toate patimile care robesc pe om și despre toate virtuțile, că se sprijină pe post. Cu adevărat, așa cum spune Sfântul Isaac Sirul: „Postul este temelie a toată virtutea”.

Dacă este așa, atunci de ce creștinii de astăzi nu mai țin, sau țin așa de puțin postul?

Părintele Petroniu Tănase, „Chemarea Sfintei Ortodoxii”
Sursa: apostolatintarafagarasului.blogspot.com

Publicație editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”
Poienita - Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic: **Pr. Marius-Ionuț Tabarcea**

Tel: **0745 77 64 56**

email: parohia.poienita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>

www.facebook.com/parohiapoienita